

bliver Forbrugerne, der komme til at bære den væsentligste Del af disse Udgifter, og det hviler haardt paa den fattige Del af Befolkningen, som maa give en Pris for Kødet, der er over den virkelige Værdi. Jeg har tidligere været tilbøjelig til at antage, at det var os Producenter, det gik ud over, at det var os, som fik en lavere Pris for vore Kreaturer, men jeg er efterhaanden kommen til den Opfattelse, at saaledes forholder det sig i Virkeligheden slet ikke. Prisen paa Kødvarer, Flæsk og lignende Sager sættes nemlig ikke paa det udenlandske Marked, og som Følge deraf er det os Producenter ligegyldigt, om vi sende Kødet af et Kreatur til England, til Tyskland, til Norge eller her ind til København, vi faa som Regel altid samme Nettopris. Det er altsaa givet, at de Udgifter, som disse Kontrolbestemmelser medføre, ville blive lagte over paa Kødet, thi det bliver Udgifter, der kunne betegnes med det rigtige Fællesnavn „Driftsudgifter“, og dem maa vedkommende Slagterier og Eksporthører regne med, og der er ingen Tvivl om, at de i sidste Instans blive lagte over paa Køberne. Det eneste, med Hensyn til hvilket der er Mulighed for, at vi Producenter lide et lille Tab, er Slagterieraffald, paa Grund af at vi i dette Øjeblik ikke have noget lønnende Marked for disse Varer i Udlandet. I øvrigt bliver det Forbrugerne, som komme til at bære Udgifterne, saa for saa vidt have vi Landmænd ikke noget imod, at de i Byerne have aldrig saa skarpe Kontrolbestemmelser, det maa de om. Vi ville paa ingen Maade søge at forhindre, at de undersøge Kødet, men vi maa være klare over, at vi maa have System, Fornuft og Ensartethed i Kontrolbestemmelserne.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) nævnte forskellige Vanskeligheder ved denne Sag, og der er selvfølgelig saadanne. Der er saaledes Spørgsmaalet om Klassificering af Kødet. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds gjorde gældende, at naar dette Forslag blev til Lov, vilde man ikke i Byerne kunne sikre sig mod at faa usundt Kød, fordi Statskontrollen overfor Udlandet ikke var fyldestgørende. Jeg ser nu ikke, at der var

noget i Vejen for, selv om dette Forslag blev vedtaget uforandret, at Byernes Sundhedskommissioner udmærket godt kunne bedømme Kødet og sætte det i Klasser, i første, anden og, om de ville, tredje Klasse; men dette Spørgsmaal om Klassificering af Kødet mener jeg ogsaa, man maa tage under Overvejelse, thi som det nu er, bliver det Kød, der udføres til Udlandet, ikke sat i Klasser. Det bliver mærket som Kød, der i enhver Henseende er godt, friskt og kan spises af alle uden Fare, men det bliver ikke sat i Klasse, og det bør sikkert nøje overvejes og undersøges af det eventuelle Udvalg, om man ved Statskontrollen straks kunde sætte Kødet i Klasse. Det skal jeg dog ikke udtale mig nærmere om, det maa være forbeholdt det eventuelle Udvalg.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds rettede jo et meget stærkt Angreb paa Lovforslaget og paa Lovforslagets Princip, men jeg fik dog det Indtryk, at Hovedpointet i det ærede Medlems Angreb var hans Frygt for, at København eller Byerne i det hele skulde miste den store Indtægt ved Kontrollen, de nu have. Og det var jo ikke saa lidt, der var Tale om, det var en Indtægt i København af omtrent 150,000 Kr., og jeg kan saa godt forstaa, at det vil ikke være rart for Kommunen at miste denne Indtægt. Men skulde det ske — jeg tror nu slet ikke, det sker, selv om dette Forslag bliver Lov —, kan jeg dog trøste det ærede Medlem med, at saa vil Befolkningen spare de 150,000 Kr., Befolkningen vil blive dem rigere, thi Kødet vil absolut blive saa meget billigere og maaske endda mere. Det ærede Medlem nævnte ogsaa, at han var bange for, at Slagterne vilde rejse fra Byen og nedsætte sig ude paa Landet. Jeg tror dog, det er en ugrundet Frygt. Men saa sagde det ærede Medlem, at han troede, det var os Landborepræsentanter en ligegyldig Sag, hvordan det gik Byerne, naar blot vi kunde faa vor Villie. Det er en fuldstændig Misforstaaelse af det ærede Medlem, det er ikke os en ligegyldig Sag, hvordan det gaar Byerne. Vi ville være med til at træffe enhver fornøftig Foranstaltning til Fordel for Byerne, men det ærede Medlem maa dog selv kunne se, at det Forhold, vi her